

Posudek diplomové práce Kristýny Boháčové „*Mé tělo dalo tvar jeho slávě*“. *Dialogická poezie Louise Glückové*

Ve své diplomové práci se Kristýna Boháčová zaměřila na problematiku dialogičnosti v lyrice. Variantnost dialogu se rozhodla zkoumat na základě díla americké básničky Louise Glückové. Zaměřila se zejména na básnické sbírky *The Wild Iris* (1992), dále pak přihlédla rovněž ke sbírkám *Averno* (2006) a *Meadowlands* (1996). Jejich vazby spolehlivě komentovala, knihy charakterizovala a soustavně interpretovala.

Vlastním jádrem práce se však stala nejen poezie americké držitelky Pulitzerovy ceny, ale také zahrnutí perspektivy zkoumání obecněji zaměřených vazeb poezie a tzv. „estetiky absence“ (jak je rozvíjena v pojetí současného německého hudebního skladatele Heinera Goebbelse), dále ve vztahu s negativní teologií (na základě čtení díla francouzské filozofky Simone Weilové) a v neposlední řadě na pozadí konceptu „nepřítomnosti druhého“ (jak je prezentována na obrazech Vilhelma Hammershoie). Cílem je – jak prezentuje autorka – „ukázat možné nástiny setkání s odlišností“, tedy uměleckého postupu, s nímž se v poezii Louise Glückové hojně setkáváme.

Práci, která je zvoleným tématem, průniky různorodých uměleckých oblastí a estetických a filozofických konceptů náročně založena, autorka rozvrhla do několika produktivně rozložených a přehledně koncipovaných oddílů. V kapitolách práce se zaměřuje na vystižení konceptu tzv. dialogické poezie, mapuje různorodé formy realizací uměleckého dialogu. Poté se soustřeďuje na podchycení klíčových a pro její interpretaci důležitých postupů fenomenologické filozofie, která nabízí vhodná hlediska v přístupu k struktuře uměleckého díla.

Ve finálních kapitolách pak rozvíjí velice podnětné sondy do vazeb díla Glückové k myšlení Simone Weilové a k dílům Vilhelma Hammershøise a Heinera Goebbelse.

Ve své práci se autorka na nestandardně, na první pohled nesourodě, ale přesto pevně provázaném tematickém pozadí pokusila pojmenovat klíčové estetické předpoklady a souvislosti účinku, který mocně vnímáme ve verších americké básnířky – tedy kouzlo polyfonie. Tu určuje jako klíčový rámeček, který sbírku organizuje. Autorka formuluje originální poznatek o funkci specifické kompozice, která umocňuje estetický účinek triptychu hlasů, vedoucích specifický dialog. Výchozí analýzy jsou zhodnoceny, jak bylo uvedeno výše, právě metodou intermediální komparace, jež umožňuje sledovat prostupnost fenoménů napříč disciplínami. Konkrétní básnická kniha tak vytváří vhodné pole pro rozvíjení intermediálního polyperspektivního výkladu, jež zvýrazňuje charakter (nejen) básnického díla jako jedinečného a vícevrstevnatého fenoménu.

Práce Kristýny Boháčové „*Mé tělo dalo tvar jeho slávě*“. *Dialogická poezie Louise Glückové* není rozsáhlá, avšak je prací výrazně koncentrovanou, prokazující obeznámenost autorky v různorodých umělecko-teoretických odborných postupech; autorka se pohybuje napříč estetickými postupy a filozofickým kontextem, které vhodně využívá pro účely sledovaného cíle své interpretace. Jde o velice zralou práci, kterou rád doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci „výborně“